

Med hensyn til reglerne for udvisning af udlændinge, der straffes for andre former for kriminalitet, har Udvisningsudvalget den 16. april 1997 afgivet betænkning herom. Regeringen har allerede bebudet, at man efter den igangværende høring af myndigheder og organisationer vil foreslå ændringer i udvisningsreglerne i næste folketingssamling.

Ad punkt 10 i annoncen (strafferammen for menneskesmugling skal være 4 år. Forbrydelsen skal være beskrevet i straffeloven)

I 1995 blev strafferammen for menneskesmugling skærpet til de nuværende 2 år i udlændingelovens § 59, stk. 3. Som anført under punkt 8 har politiet nu også fået mulighed for at anvende telefonaflytning m.v. i sager om menneskesmugling. Dermed har politiet de samme muligheder som ved udvidelse af strafferammen.

Spm. nr. S 2528

Til indenrigsministeren (12/6 97) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Udlændingestyrelsen har underkendt en række vurderinger i Tåstrup og Ishøj Kommuner og givet familiesammenføring trods kommunernes vurdering af ægtefællers forsørgelsesevne, og vil ministeren bekræfte, at flere sager er behandlet, uden at kommunerne er hørt, og er ministeren enig i, at praksis i Udlændingestyrelsen strider mod hensigterne i ændringen af udlændingeloven fra 1992?«

Begrundelse

Det var en nøje forudsætning for 1992-loven, at kommunerne skulle høres i familiesammenføringssager, og at kommunernes vurdering skulle lægges til grund for afgørelser om familiesammenføring. Borgmestrene i de to kommuner har nu oplyst, at familiesammenføringerne er eksploderet, og at kommunerne enten slet ikke er hørt eller i en række sager er blevet underkendt.

Svar (26/6 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er vigtigt at holde sig for øje, hvorledes arbejdsdelingen mellem kommuner og udlændingemyndigheder er i forsørgelsessager.

Kommunernes medvirken i forsørgelsessager består i, at kommunen afgiver en udtalelse til Udlændingestyrelsen om, hvorvidt den herboende økonomisk er i stand til at forsørge ægtefællen.

Det er i alle tilfælde udlændingemyndighederne, der konkret skal vurdere, om det er rimeligt at fastholde udgangspunktet om, at den herboende skal kunne forsørge ægtefællen. Fremkommer der fx oplysninger om, at den herboende danske statsborger har mindreårige skolesøgende børn, vil udlændingemyndighederne eventuelt efter omstændighederne se bort fra, at den herboende ikke kan godtgøre sin forsørgelsesevne og med udgangspunkt alene i de personlige forhold meddele familiesammenføring.

Der er således ikke tale om, at kommunernes vurdering underkendes, men derimod at udlændingemyndighederne skal foretage en vurdering af, hvorvidt det er rimeligt at fastholde forsørgelseskravet, når personlige omstændigheder peger i modsat retning.

Det er min opfattelse, at Udlændingestyrelsens praksis er i overensstemmelse med loven og dens intentioner.

Spm. nr. S 2391

Til trafikministeren (27/5 97) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren under henvisning til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2025 og S 2229 vurdere, om togpassagererne fra henholdsvis Sydbanen og Fyn/Jylland samt det Nord- og Vestsjællandske område opnår samme fordele af toginvesteringerne i Kastrup Lufthavn eller i benægtende fald, hvori forskellen ligger?«

Svar (11/6 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Med det trafiktilbud, der forventes etableret ved åbningen af banen til Københavns Lufthavn, vil der blive skabt gode forbindelser fra alle dele af